

lig, Konfekt, eller som fin, altsaa god, Konfekt, akkurat paa samme Maade som al anden Konfekt kan laves baade som billig og daarlig eller som fin og god Konfekt. Da jeg, naar jeg overhovedet vilde fremskaffe saadanne Prøver, maatte stille mig loyalt overfor Udvalget, kunde jeg selvfølgelig ikke indskrænke mig til kun at fremskaffe en fin, selv for kræse Ganer velsmagende Konfekt, hvorved jeg maaske kunde have opnaaet det ærede 9de Medlem for 2den Kreds' Tilslutning til Ændringsforslaget, men jeg har fremskaffet ogsaa Prøver af den tarveligere, billigere Konfekt, som Børn plejer at købe, og det ærede Medlem har da været saa uheldig, da han skulde tage af Kassen, netop at faa fat i noget af den tarvelige Chokolade. Konfekten kan altsaa være af meget forskellig Kvalitet; men den har ganske sikkert det til fælles med al anden Konfekt, at den kan virke uheldigt paa Maverne, enten det nu er Børn, der spiser af den, eller det er unge Damer — det benægter jeg ikke. Men det er den Slags Konfekt ikke ene om. Samme Virkning kan faas af anden Konfekt, og den kan ogsaa faas af Kager og mange andre Slikkerier. Det er imidlertid ikke det, der her er Tale om. Det, der her er Spørgsmaal om, er Spiritusindholdet, og som det er godtgjort ved de Erklæringer, der er indhentet fra forskellig Side, og de Undersøgelser, der er foretaget i Steins Laboratorium, er Spiritusindholdet i denne Konfekt omtrent som Spiritusindholdet i Hvidtøl; for saa vidt der er Tale om den uindpakede, billige Konfekt, som Børn plejer at spise, er det endogsaa kun som i meget let Hvidtøl. Naar man nu ikke betænker sig paa at give alle Mennesker, baade Børn og voksne, Hvidtøl at drikke — selv ikke de strengeste Afholdsfolk har noget derimod, ser jeg ikke, hvorfor man skal skride ind mod den Slags Varer. Vilde man det, maatte man ogsaa skride ind mod f. Eks. Romfromage og sligt. Jeg kunde for øvrigt efter de Udtalelser, som faldt fra det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard), have ventet, at der fra det ærede Medlems Side ogsaa var kommet et Ændringsforslag vedrørende Romfromage; thi han havde overhovedet den Opfattelse, at det kunde være galt nok, at man drak Spiritus, man skulde i alt Fald ikke spise den. Skulde man imidlertid ramme alt det spiselige, som indeholder Spiritus, vilde man komme til at ramme meget andet end Konfekt, bl. a. ogsaa Romfromage. Det er, som sagt, en ganske uskyldig Ting, der her er Tale om, noget, der sikkert, naar man ser bort fra

Hensynet til Maverne, ogsaa er uskyldigt for Børns Vedkommende. Men vilde man sige, at der her var Spørgsmaal om noget, der kunde være uheldigt for Børn, ja, saa synes jeg rigtignok, at det maatte være deres Forældre, som maatte skride ind mod sligt, paa samme Maade som de maa skride ind mod Bismarcksklumper, andre Bolsjer og lignende Sager, som heller ikke er saa heldige for Børn. Der er ingen Grund for Lovgivningsmagten til at træde op overfor den Slags Ting, hvad ogsaa den højtærede Indenrigsminister meget rigtigt fremhævede. Vilde man alligevel gøre det fra Lovgivningsmagtens Side, burde det ikke være ved Beværterloven, saa burde det være ved en Lov om Børnebeskyttelse, hvis man overhovedet mente at burde tage den Sag op.

Det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) har til min Beklagelse ikke kunnet tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 4 om Syndikatdrift. Derved er intet at gøre, men det ærede Medlem fremhævede, at en Grund for ham til ikke at ville tiltræde det var den, at man vistnok fra flere Sider vilde begrunde Ændringsforslaget ved et Hensyn til ikke at paaføre de private Beværtere Konkurrence. Jeg har allerede tidligere fremhævet, at dette er ikke min Opfattelse. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at saaledes som Beværternæringen har formet sig allerede efter den nugældende Ret og end mere vil gøre det efter Forslaget, er det ikke mere Næringsfriheden, som er afgørende, men Samfundshensynet, og for mig er det derfor ikke Hensynet til de næringsdrivende, der spiller en Rolle, naar jeg har været med til at stille Ændringsforslag under Nr. 4, men det er de Hensyn, som jeg tillod mig at fremhæve i min Ordførertale.

Det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Holdgaard) udtalte med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 3, at der ikke var nogen Grund til at give Bevilling for længere Tid, thi Bevillingerne blev nok fornyet, og den, der tog Bevilling, vilde jo stole paa dette. Dertil vil jeg sige, at det er dog i alle Tilfælde noget, der er usikkert, saa at det ikke kan siges at være urimeligt, at de paa-gældende Beværtere, naar de har deres egen Fremtid kær, stiller sig noget skeptisk, og dernæst, at selv om man nu vil bortse fra dette mere almindelige, om man vil teoretiske, Hensyn — jeg tror, det var det Udtryk, det ærede Medlem brugte —, tror jeg heller ikke, det er saa ganske upraktisk, at en Fornyelse kan blive nægtet. Jeg mener ganske vist, at Beværterne kan være nogenlunde rolige i den Kommune, jeg har den Ære at staa i Spidsen for, thi der er